

[Arbejdsministeren]

udgangspunkt, fordi det er sådan et interessant år – var udgifterne til arbejdsmarkedsuddannelserne i alt godt 1,2 mia. kr., 1,255 mia. kr. I 1987 er de 1,76 mia. kr. Det er en stigning på 40 pct. i løbende priser, og det er væsentligt mere, end pristalsudviklingen har været i den pågældende periode. Der er altså sket en udvidelse af arbejdsmarkedsuddannelserne i denne regerings tid.

Hvis vi tager de selvejende specialarbejderskoler, vil jeg da godt gentage, at fra 1986 til 1987 stiger bevillingerne ifølge finanslovsforslaget, som det nu foreligger, med 4,2 pct. Det er mere end den indregnede pris/løn-udvikling. Altså en stigning fra 1986 til 1987 eller måske en næsten uændret bevilling, lidt afhængigt af, hvordan pris/løn-udviklingen kommer til at foregå, så der er altså ikke sket nedskæringer. Tværtimod er det samlede arbejdsmarkedsuddannelsessystem blevet udbygget.

Den næste skrøne om nedskæring drejer sig om AF-systemet. Nu er jeg snart træt af at høre på det, for i 1982 var bemandingen i AF-systemet 1.893,9 personer – det var det højeste nogen sinde under den socialdemokratiske regering – og i hvert eneste år siden har der været flere ansatte i AF-systemet, end der nogen sinde har været under den socialdemokratiske regering. Under den borgerlige regering har der altså været flere ansatte i AF, og efter det finanslovsforlig, der nu foreligger, ser det ud til, at vi i 1987 har plads til 2.130,1 ansatte i AF-systemet. Det er altså ca. 140 flere, der er ansat i AF-systemet, end da det under Socialdemokratiet var på sit toppunkt. Er det en nedskæring, hr. Kaj Poulsen? En forøgelse med 140, som oven i købet er ved at få bedre tekniske hjælpemidler. Lad os nu få slået den skrøne ihjel og tale ud fra kendsgerningerne.

Så kan hr. Kaj Poulsen godt komme og sige: jamen i stedet for at I har udvidet med 140, ville Socialdemokraterne have udvidet med 600. Lad os så lægge alle de udgifter sammen og derefter se på skattetrykket, og lad os så se, hvad det ville være for en økonomisk udvikling, vi fik, hvis vi fulgte alle de socialdemokratiske overbudso ønsker. Der er altså tale om, at AF-bemandingen er opnormeret i forhold til, da vi havde socialdemokratiske regeringer.

Så har hr. Kaj Poulsen og Socialdemokratiet næsten fået kommentarer nok i forhold

til, hvad de fortjener. Bag alle kommentarerne ligger i virkeligheden, at hr. Kaj Poulsen ikke talte ret meget om indholdet af redegørelsen, for han ved godt, at når vi kommer lidt længere hen, vil han være samarbejdsvillig og indstillet på, at vi i fællesskab skal skabe nogle løsninger, der ligger i forlængelse dels af det forlig, vi indgik i sidste uge, dels af den redegørelse, jeg har givet Folketinget.

Til hr. Carsten Andersen vil jeg gerne sige i anledning af den lille interessante diskussion, der var med hr. Bjørn Elmquist om muligheden for forskellige former for kurser, at der er faktisk i forbindelse med redegørelsen og i forbindelse med det, vi er i gang med, skabt mulighed for, at man kan lave specielle kurser. Det behøver ikke at foregå på en af skolerne, det kan også foregå f.eks. på en virksomhed, hvor man stiller lokaler, maskiner osv. til rådighed, så der er mange muligheder for fleksibilitet. Og det er lige præcis de muligheder, vi gerne vil have forbedret, at man i højere grad decentralt de steder, hvor man har behovene, kan lave lokale løsninger. Det er der jo åbnet for inden for rammerne af den lovgivning, der er blevet vedtaget, og de bekendtgørelser, der er udsendt, så det var en diskussion, der i virkeligheden ligger inden for rammerne af, hvad der kan og skal kunne lade sig gøre.

Så er jeg da i øvrigt glad for, at hr. Carsten Andersen synes, at der var en række positive intentioner. Det viser, at der også er en chance for, at SF, når vi bevæger os fra debat til handling, vil være at finde blandt dem, der vil arbejde med på at gennemføre en lang række af disse intentioner. Lad mig benytte det som anledning til at sige, at vi slutter jo ikke denne debat i dag, jo, det gør vi formodentlig, men vi holder ikke op med at handle. Det, der nu er tanken, er, at vi tager resultaterne af den debat, vi har haft i dag, af de møder, jeg har haft med arbejdsmarkedets parter og med det offentlige arbejdsmarkeds parter, af de faktiske oplysninger i den lille røde bog, jeg lige har vist frem, af handlingsplanen for ligestilling, hvor det jo ikke bare er de to sider, der står inde i selve handlingsplanen, der er interessante, det gælder de ca. 60 sider, jeg mener vi har lagt ved som bilag, og som illustrerer en lang række ting, som vi gerne vil arbejde med på, og summen af alt det omarbejder vi til et